

Bilag.

Betænkning

af

det ved Kirkeministeriets Skrivelse af 11. April 1918 nedsatte Udvalg.

Anledningen til nærværende Udvalgs Nedsættelse og den Opgave, der er forelagt Udvalget, vil fremgaa af den Skrivelse til Udvalgets Medlemmer af 11. April 1918, hvorved Kirkeministeriet nedsatte Udvalget. Denne Skrivelser Indhold er følgende:

»Kirkeministeriet, den 11. April 1918.

Som det vil være Dem bekendt, er der i Henhold til Lov af 21. Juli 1917 nedsat en Lønningskommission med det Hverv:

- a. at undersøge Spørgsmaalet om Principperne for Stats-Tjenestemænds Lønnings-, Pensions- og Understøttelsesforhold, derunder navnlig om Lønningernes Størrelse mulig burde sættes i et vist Forhold til Prisen paa de væsentligste Livsfor nødenheder, og
- b. at udarbejde Forslag til Lov om Statstjenestemænds Lønnings-, Pensions- og Understøttelsesforhold.

Da Præsterne ikke som andre Tjenestemænd lønnes og ifølge Grundloven, jfr. Grundlov af 5. Juni 1915 § 78, heller ikke bør eller kan lønnes direkte af Statskassen, der ifølge Grundlovens § 3 alene er henvist til at understøtte Folkekirken, og da de Veje, ad hvilke Præstelønningerne fremkommer — nemlig foruden de fra gammel Tid til Kirken henlagte Midler samt Tilskud fra Statskassen, hvorom særlig Bevilling maa søges i hvert enkelt Tilfælde, jfr. Finanslovens § 18 A. II. A., og Menighedsmedlemmernes egne Bidrag — ifølge deres Natur ikke falder sammen med de Regler, der gælder for Tilvejebringelsen af Midlerne til Tjenestemænds Lønninger i Almindelighed, er Grundlaget for Præsternes Lønningsforhold i det hele saa væsensforskelligt fra andre Tjenestemænds, at det formentlig vilde være ikke blot meget vanskeligt, men saa at sige umuligt for Lønningskommissionen at udarbejde Forslag til disse Midlers rette Fordeling, og denne Vanskelighed vilde blive endnu større, saafremt det skulde vise sig, at den allerede tilstedeværende Lønningsmasse ikke skulde være tilstrækkelig til Udredelsen af de af Kommissionen som passende for Præsterne ansatte Lønninger, idet det formentlig vilde ligge ganske udenfor Kommissionens Opgave, saaledes som denne i Almindelighed er stillet, at anviser de Veje, ad hvilke Dækning af et muligt Underskud skulde søges, naar det, som foranført, ingenlunde paa Forhaand er givet, at dette Underskud skal dækkes af Statskassen.

Under disse Omstændigheder fandt Kirkeministeriet paa given Foranledning at burde udtale overfor Lønningskommissionen, at efter dets Formening den nævnte